

ئىستاتىكاي گېرانهوه له هه قايه تي كورديدا

بوشرا قادر كاكه محمه د¹، محمه د ئه حمه د سه عيد²

^{1,2} به شي كوردى، كۆلپۆي زمان، زانكۆي سلیماني، شاری سلیماني، هه ریمي كوردستان، عیراق

Corresponding author's e-mail: Bushra.kaka@univsul.edu.iq

پوخته

ئهم باسه به ناو نيشانی «ئىستاتىكاي گېرانهوه له هه قايه تي كورديدا»، كار كردنه له سه ر جوړه كانی هه قايه تي كوردى و، نيشاندان و شپكردنه وهى بنه ما ئىستاتىكاييه كانی. هه قايه تي كوردى وه ك به شيكى گرنكى فۆلكلۆرى كوردى پاش نووسينه وه و تۆمار كردنى، له چه نده ها رووه وه باسكراوه، به لام روويه كى گرنكى كه جوانيناسيه قسه ي ليوه نه كراوه، ئيمه له م باسه دا له ديدى جوانيناسيه وه له هه قايه تي كوردى دواوين و نمونه مان له هه قايه ته جوړاوجۆره كۆكراوه كانی ناو ئه ده بى كوردى وه رگرتووه. پلانی باسه كه له دوو به ش پيكهاتووه، له به شي يه كه م دا بۆ دياريكردنى رووى جوانيناسيه يانه ي گېرانهوه له حيكايه ته كاند، له باره ي وشه كه و هاوماناناكاييه وه دواوين كه وشه كانی: ئه فسانه، چيرۆك، هه قايه تيشى له ليكۆلینه وه كوردیه كاند بۆ داده نريت و جياوزيبانمان خستۆته روو. پاشان جوړه كانی هه قايه تمان جياكردۆته وه و نمونه مان له ئه ده بى كورديدا بۆ هيناوه ته وه كه پيكدين له: «هه قايه تي په ريان، هه قايه تي كۆمه لايه تي، هه قايه تي په نندايمز، هه قايه تي ئايينى و عيرفانى، گالته وگه پ». له به شي دووه م دا، مۆتيف-مان وه ك جوانيناسى گېرانهوه دياريكردووه، مۆتيف له ئه ده بياتى گېرانهوه دا به ماناى توخمى دووباره بووه وه ديت، كه زۆر شت ده گرتته وه و ئيمه له مۆتيفه كانی: «كه سیتی، كه رهسته، بابهت، رووداو، شوین، دهسته واژه، ژماره) وه دواوين و له كۆتایشدا ئه نجامان خستۆته روو.

كليله وشه: هه قايه ت، مۆتيف، ئىستاتىكا، گېرانهوه، ئه فسانه

الملخص

هذا البحث بعنوان (جماليات السرد في الحكاية الكوردية)، يعمل على إظهار وتحليل الأعمدة والبنية الجمالية لأنواع الحكاية الكوردية. من الجدير بالذكر أن الحكاية الكوردية تُعد جزءاً مهماً من الأدب الشعبي/ الفولكلوري الكوردي، لاسيما بعد كتابة وتسجيل هذا الأدب، سيما وقد بُحث و نُقشت في العديد من جوانبها، إلا أن هناك بعداً مهماً وجمالياً لم يتناول و يُبحث بعد، ونحن في هذا البحث نلقي الضوء و نبحث في هذا الجانب الجمالي / الأستاطيقي للحكاية الكوردية، واخذنا نماذج متعددة ومختلفة من هذه الحكايات المكتوبة و المجموعة في الأدب الكوردي.

گۆفاری زانكۆي هه له بجه: گۆفاریكى زانستی ئه كادیمی زانكۆي هه له بجه ده رى ده كات	
به رگ	٦ ژماره ١ سالی (٢٠٢١)
رینكه وته كان	رینكه وتی وه رگرتن: ٢٠٢٠/١١/٤ رینكه وتی په سه ندردن: ٢٠٢١/١/٢ رینكه وتی بلاو كرده وه: ٢٠٢١/٣/٣٠
ئیمه بلی تویژه ر	Bushra.kaka@univsul.edu.iq
مافی چاپ و بلاو كرده وه	© ٢٠٢١ م. بوشرا قادر كاكه محمه د، پ. د. محمه د ئه حمه د سه عيد، گه یشتن به م تۆئینه وه یه كراوه یه له ژیر ره زامه ندى CCBY-NC_ND 4.0

البحث يتكون من مبحثين ، المبحث الأول خصصناه لتحديد مظاهر الجمالية السردية من حيث الوجهة والخط الجمالي السردى فى الحكايات، و تحدثنا هنا عن (المفردة/ الكلمة) والمعاني المتشابهة لها مثل: الأسطورة، القصة، والحكاية فى البحوث الكوردية التي أشاروا إلى الإختلاف فيما بينهم، ثم ذكرنا و حددنا أنواع الحكايات و مثلنا لهم بنماذج من الحكايات فى الأدب الكوردى مثل: (الحكايات العجائبية، الحكايات الاجتماعية، الحكايات الدينية والعرفانية، الحكايات الهزلية و الحكايات الوعظية/ المثل).

أما فى المبحث الثانى تناولنا (الموتيفة) و حددنا الموتيفة كجمالية سردية، و (الموتيفة) فى الأدب السردى تأتي بمعنى العناصر المكررة حيث تحتوي أشياء كثيرة ونحن هنا ذكرنا هذه العناصر منها: (الشخصية، المادة، الموضوع/ الثيمة، الحدث، المكان، العبارات، والأرقام).

Summary

This thesis which is under the name of “aestheticism of narration in Kurdish tales “ works on and covers the manners and types of Kurdish tales, demonstrating and analyzing the principles of aestheticism in them. Kurdish tales as a valuable and important part of Kurdish folklore, after writing down and recording them, have been mentioned from several points of views in previous writings.

A significant perspective that hasn't been talked about as much is the aestheticism that lies in several kinds of the tales.

In this research we specifically shed light on aestheticism taking examples from all over different tales that have been collected in Kurdish literature. Our research is composed of two major parts:

In the first part, for specifying the outlook of “aestheticism of narration “in tales ,we talked about the word itself and its corresponding analogs “myths, stories “ also what makes the difference between all these genres .

Then we divided types of tales with giving instances for each which such as “fairytales, social tales, religious and parody tales” In narrative, a motif is any recurring element that has symbolic significance in a story.

Through its repetition, a motif can help produce other narrative (or literary) aspects for example as theme or mood. We spoke about (character, place, time, expression, number) motifs in the second part of our thesis.

سەرەتا:

حیکایەتەکانی جیهان، نزیکییەکی تەواویان لە گەڵ یە کدا هەیه، لەو پەری رۆژەلاتەوه که به لانکهی حیکایەت و ئەفسانە و خورافە دادەنرێت تا ئەو پەری رۆژئاوا، حیکایەتی هەموو نەتەوهکان، لە بارەى مرۆف و خەیاڵ و کۆشش و وینای مرۆفەوهیه، مادام مرۆفەکان لە رووی مرۆفبوونەوه هاوشێوەی یەکن، ئەوا خواست و مەیل و خەون و ئەندێشەکانیشیان لە یەک دەچیت، بۆیه ئاساییه له دەمی خۆیندەوه یان بیستی حیکایەتی هەر یەک لە نەتەوهکانی تردا هەست بە نزیکی و لەبەردەلانی حیکایەتەکان بکەین.

ئەم حیکایەتە بەرهەمی زارەکی لە میژینەن و لە سەردەمیکی دیاریکراوا یە بە گرنگیان براوه و نووسراونەتەوه. نووسینەوهی حیکایەتەکانی هەزار و یەک شەوه، وەرگێڕانی حیکایەتی کلیلە و دیمنە بۆ زمانە جیاوازهکان، کۆکردنەوهی حیکایەتی فۆلکلۆر لە ئەلمانیا لە لایەن براییان گریم و دواتریش لە سەدهی بیست دا هەر نەتەوهی ئەفسانە و حیکایەتی خۆی کۆکردەوه، هەموو ئەمانە هۆکاریک بوون تا لە بارەى ناوهرۆک و بونیادی ئەم حیکایەتە لیکۆلینەوه بکریت، رەنگە کورد دوايه مین نەتەوه بوویت که دەستی کرد بە کۆکردنەوهی حیکایەتەکانی، هەر لەبەر ئەوهشە، زۆرجار لە کارکردنی لە ئەدەبی بەراورددا هەست بە تیکەلی و نزیکی حیکایەتەکان دەکەین، لە گەڵ سێ نەتەوه هاوسێکەمان، فارس و تورک و عەرەب، بەلام دیسانیش تاییبەتمەندی کوردانەى پێوهیه، لە بیروباوهرو زمان و کلتورەوه تا شیوهی دارشتنەوهی. بە تەماشاکردنی ئەو حیکایەتەکانی که کۆکراونەتەوه، هەست بەو خالە دەکریت که حیکایەتەکان ئە گەر هاوبەش بن لە گەڵ نەتەوهکانی تریدا، بەلام بەهۆی حیکایەتخاوەنەوه، لە گەڵ ژیان و ئەندێشەى کوردا چنارون. بۆ دیاریکردنی رووی جوانیناسیانی گێرانهوه لەم حیکایەتەکاندا، سەرەتا دەبێت ئاماژە بە جووری حیکایەتەکان بدەین، بە رەچاوکردنی زاراوهی حیکایەت، چونکه لە پال ئەم وشەیهدا، زاراوهکانی: ئەفسانە، چیرۆک، هەقایەتیشی بۆ دادەنرێت، دکتۆر عیزەدین زاراوهی چیرۆک و سەرگۆزەشته و نەقل بەرامبەر بە هەقایەت دادەنرێت (رەسول، ۲۰۲۰، ۲۴)، هاشم سەلیمی چیرۆک و ئەفسانە (سەلیمی، ۲۰۱۳)، ئەحمەد چاک زاراوهی ئەفسانە (چاک، ۲۰۱۳) و عەلادین سەجادیش چیرۆک (سەجادی، ۱۹۵۹). بەرای ئیمە زاراوهی هەقایەت؛ کوردیتەر و پوونتەر، بۆ ئەو جووره گێرانهوهی نیو ئەدەبی فۆلکلۆر. کاتیک زاراوهکەمان دیاری کرد، ئەو کات پێوستمان بە جووره کاننیهتی، چونکه بەشیک لەم هەقایەتەکان، تیکەل بوون لە گەڵ ژانریکی تری نیو ئەدەبی فۆلکلۆر که ساتیر یان گێرانهوهی تەنزا مێزە، بۆ نمونە بەشیک لە گێرانهوهکانی ناو پشتهی مرواری حیکایەتن و تەنز نین، لە کاتیکدا بەشیک لە حیکایەتەکانی ناو مەملەکەتی ماسی، گێرانهوهی تەنزن و بەسەرھاتی راستەقینەن و هەقایەت نین، هەمووشیان لە سنووری گێرانهوهی ئەدەبی فۆلکلۆریدا دەمێننەوه، یان هەقایەتی پەندئامێز و ئاژەلێش لە نیو کۆکراوهی هەقایەتەکان دا دەبینرێت، هەر نوسەرێک لە دلسۆزی خۆیهوه ویستویهتی چی دەست کەوت تۆماری بکات، بۆیه جیاکردنەوهی ئەمانە کار و کاتی دەوێت، و ئیمە نمونەمان لە هەر یەکەیان وەرگرتوو.

بەشی یە کەم: جووره کانى هەقایەت:

یە کەم: هەقایەتی خورافی پەرییان:

کە بە هەقایەتی دیودرنج و هەقایەتی جادوویی و ئەفسانەبێش دەناسرێت. ئەم جوورهی هەقایەت لە بارەى پالەوانیکەوهیه که بەهۆیک لە هۆیکەکان لە بارى ژیاى ئاسایى خۆیدا دەست بە گەشتیک دەکات بۆ بەدەستھێنانی شتیک، بەلام ئەو شتە لە میانەى سەفەرێکی درێژدا، پەيوەست دەبێتەوه بە شتی تر و وەک ئەلقەى زنجیریک یەک بە یەکی رووداوهکان لە گەڵ یەک تێهەلکێش دەبن، تا پالەوان دەیهوێت بگات بە خواستیکی رووبەر و رووی مەرچیک دەبێتەوه، بۆ بەجێهێنانی مەرچەکەش، تووشی مەرچی تر دەبێت، بەو جووره هەقایەت درێژ دەبێتەوه، بەلام پالەوان بە زرنگی خۆی و یارمەتی هێزە ژوور مروییهکان و ئاژەل و مرۆفی باش بە خواستەکەى دەگات و لە میانەشیدا دیو و ئەژدیها و پیرەژنی بەدەفەر و بەدکاری ناحەز بە سزای خۆی دەگات. ئەم جوورهی هەقایەت لە رووی قەبارەوه زۆر جارن درێژە و وەک سندوقی دێرین، هەقایەت لە ناو هەقایەتدا دەگێرێتەوه، جاری واهیه هەقایەتی سەرەتا، خۆی دەسپێرێت بە هەقایەتی

دوووم، ئەویش بە هەقاییەتی سێیەم. دەشکریت، هەقاییەتە کە زۆر لێزانانە تیکەل بە هەقاییەتی تر بکریت و هەقاییەتخوان بە توانای خۆی چەند هەقاییەتیک لەیەک بەدات. ئەم جۆرە هەقاییەت پەیوەندی بە سەردەمی پێشینی مەرفەووە هەیه و لە ئیستادا سینەمای جیهانی کەلکی زۆری لێ وەرگرتوو بە شیوەی ئەنیمەیشن و فیلم وینەیی دەکات و وەرگری خۆی لە دەست نەداوە. ((پالەوانەکانی نیو هەقاییەتەکان لە پاشا و کورە ئازا و دیو و پەری و .. هتد پیکهاتوون، زیاتریش گرنگیان تیدا بە پالەوانە کە دراو، چونکە ئەو کارانەیی ئەو کردوونی، بە کەسی تر نەکران، بەلام سادەیی بە کەردەووەکانیدا دەبینریت، زوو ناچیتە هۆشەو، زۆرجاریش دەکەوێتە ژێر کارتیکردنی هێزێکی نادیارەو)) (جامباز، ۱۹۸۹، ۱۱) زۆریک لەم هەقاییەتە کوردییانە، گێرانەووەکانی ناو هەزارویە ک شەوێ تیکەل بوو، بۆیە چەندێکی لە بارەیی دیو و پەری و ئەژدیها و سیمورغەوویە، هێندەش لە بارەیی هاروونە رەشید و بالووی داناوویە، جگە لە باسی سولتان مەحمود و هەیاسی خاس، کە تیکەل بوو بە شیعەر و هەقاییەت و ئیدیۆمی نەتەووەکانی رۆژەلات. (۱) ئەم هەقاییەتانە بەشکی زۆریان ئاوتیەتی چیرۆکی ئەوینداری شازادەکانە لە گەل یە کدی، کە بەهۆی خەوونەو یە ک دەبینن، یان وینەییەکی کیشراویان بەرچاو دەکەوێت، یانیش ئامۆزان و لە مندالییەو دەبەری یە کن، بەلام رێگریان لێدەکریت بۆ بەیکە گەشتیان، کە لەم جۆرە هەقاییەتدا بەیکە دەگەن و هەمووشت بە خۆشی و کۆتایی دڵشادکەری تەواو دەبێت.

دوووم: هەقاییەتی کۆمەلایەتی

کە زیاتر دەشیت ناوی بەسەرھاتی لێبنریت، نموونەیان لە ریشتی مرواری و خەرمان لۆغە و مەملە کەتی ماسی دا زۆرە. لە رووی قەبارەو بە گشتی مامناوھندی یان کورتە و کارەکتەری کەمی تیدا بەشدارە، ئەوانەشی هەن، یا خود بە سیفەت و ناوی گشتی باس دەکرین، یان کەسایەتی دیاری ناو کۆمەلای کوردین و لە ناوچە جیاوازه کاندایان. بۆ نموونە عەلادین سەجاید لە ریشتی مرواریدا بەسەرھاتیک دەهێنیتەو کە گێرانەوویە کە هەم رووی کۆمەلایەتی هەیه، هەم تەنزو سەتیر لە جۆری تابوو: کاروانیکی «دەلۆبی» لەو گەرمیانە ئەچن بەسەر سەید فەتاحی جەباری دا، کاروانە کە نۆ کەس ئەبن، ئەلیم ئیمشەو بە نان و دان و گانەو میوانتین! ئەویش دەلێ: نان هەیه، دان هەیه، بۆ ئەوتیریش ئافرەتێکی دەلۆییمان لە مالایە، نۆ لۆی بۆ ئیو و لۆیەکی بۆ من! (سەجادی، ۲۰۱۵، ۵۹)

سێیەم: هەقاییەتی پەندنامیز

ئەم جۆرە گێرانەووە، پەیوەندی بە ئەزموونی ژیانەووە هەیه، بەسەرھاتی دانایان و کەسانی خاوەن حیکەتن، زۆرجار بە زاری کەسانی نموونەیی ناو میژوو دەگێردرێنەو، بۆ نموونە: لوقمانی حەکیم، بالووی دانا، حەزرتی سولەیمان، عەلی کوری ئەبوتالیب، جالینوس. زۆریک لە گێرانەووەکانی ناو ئەدەبی کوردی کاریگەری گێرانەووەکانی ناو مەسنەوی مەعنەوی «بوستان و گولستانی سەعدی شیرازیان لەسەر. ئەم هەقاییەتانە، چەندێک بۆ سەرگەرمین، هێندەش نییەت و خواستی ئامۆژگاریکردن و وانە لێوەرگرتنی پێو دیارە بە شیوەیەکی ناراستەوخۆ، زۆر جار ئەم هەقاییەتانە لە گەل هەقاییەتی ئازەلان تیکەل دەبێت و پەیمە کەیی خۆی لە رێگەیی کارەکتەری مەرف و ئازەلە و دەگێریتەو. نموونەیی حیکاییەتێکی پەندنامیز لە بارەیی حاتەمی تەیی-یەو لە مەلە کەتی ماسیدا هاتوو (حەسەن، ۲۰۱۰)، لە خەرمان لۆغەشدا چەند حیکاییەتیک لە زاری لوقمانی حەکیمەو دەگێریتەو. (شلماشی، ۲۰۰۰).

چوارەم: هەقاییەتی دینی و عیرفانی

زۆریە ئەم هەقاییەتانە بۆ سەردەمی پاش موسولمانبوونی کورد دەگەرنەووە، هەقاییەتەکانی نیو ئەم پۆلینە بەشێکی زۆری لە قورئانی پیرۆزەو وەرگراون کە هەقاییەتی پیغەمبەران و نەتەو گومراکان و پیاوچاکان، بەشێکی تری لەو رۆشنیریە رۆژەلاتییە ئیسلامییەو

هاتوون، که نه ته وه کانی رۆژه لات پیکه وه به شداریوون له دروستکردنیدا، به تایبته ویرای چوارچیوهی ئاین، هه قایه تی پیاوانی عارفی دهرویش مه شهرب و گه وه شیخانی ناوچه که و کوردستان. هه ندیک له هه قایه تانه راسته قینه و به شیک تری تیکه له به روودای نه فسوناوی و ژورمرۆی بوون. ئەمانه به زۆری له شیوهی کهرامات و سروش و موجیزه دا ده گێردینه وه، هه لته زۆرجار تیکه له به هه قایه تی په نندا میزیش ده بنه وه. زۆر جار ئەمانه له نیو ژیانامه ی نوسراوی که سه کانه وه ده رده هی نرین و تیکه له به ره وتی هه قایه ت ده بن، هه ندیک جاریش به شیوهی مه ناقیب ده نوو سرتنه وه، بۆ نمونه مه ناقیبی کاک ئەحمده دی شیخ، له لایه ن ئەحمده خواجه وه نوسراوه ته وه و پیره میزد وه ری گێراوه، له گه لیشیدا هه ر خۆی مه ناقیبیک ده گێرتنه وه که به هۆی ئەفسوناوی بوونیه وه، ده بته یه کیک له هه قایه ته ئاینیه ئیستاتیکیه کانی ناو پۆلیتی هه قایه تی ئاینی. له کوندا ئەگه ر مه جلیسی میر و پاشایان به حیکایه تی جن و به ری و دزی و قازی خۆشکرایه، ئەوا مه جلیس و کۆبوونه وه ی پیاوانی ئاینی نیو حوجره و مزگه وت و ته کییه، به هه قایه تی ئاینی و باسی گه وه پیاوانی ئاینی خۆش ده کرا، ئەمه ش ویرای چێزی بیستن و به خشینی هه ستی جوانیناسی و په ندوه رگرتن، وه ک به شیک له ئەرکی ئاینی ته ماشا ده کرا، بۆ دوورکه وتنه وه له باسی دنیا یی و پابه ندبوون به ئەرکی ئاینی و له هه موویشی گرنگر گیانه خشین به شه ریعه ت، به هۆی ئەو هه قایه تخوانیه وه. محمه ده شلماشی له م باره یه وه ده لیت: ((باسی پیاوچاک و ئەولیا خۆشه ویستی دین ده خاته دلێ ئینسان و خۆشه ویستی دنیا له دلێ پیاودا که م ده کاته وه و ئینسان بۆ ته ماع و مالی دنیا خۆی تووشی ته نگ و چه له مه ناکا و چاو له ژیا نی ئەو گه وه پیاوانه ده کا و قه ناعه ت ده کاته ده ستمایه ی ژیا نی)) (شلماشی، ۱۳۹۲، ۲۲۰)، به شیک ئەو هه قایه تانه به هۆی مه لایان و سو فی و ده رویشانه وه له کتیه کانی حلیه ت و ئەولیا و مه جلیسی ئەولیا وه ره گیراون، به شیک تریشیان ده ماو ده م له دیر زه مانه وه له رۆژه لاتدا له شیونیه ئاینیه کان وتراونه ته وه، زۆرینه شیان که شی ئەفسوناوی شیوه ی هه قایه تی په ربیانه. بابه ک ئەحمده دی (ئهمه دی، ۱۳۹۱، ۶) له باره ی ئەم جو ره هه قایه تانه و به تایبه تیش کۆکرا وه کانی ناو (ته زکیره تول ئەولیا) ی عه تاری نیشابوری، رای وایه، نیشاندانی جیهانی پیاوانی خودایه، دنیا یه کی ئایدیالی و ئەندیشه یی، که هه ندیک جار قابیلی په سنکردن نییه، و هه ندیک جاریش زۆر به رده ست و ئاشنایه. له م جیهانه دا مردووه کان قسه ده کهن، تو ره ده بن، یان پیده که نن. ده توانیت گویت له ئاواز بیت له دره ختی هه ناروه و گو رگی درنده شیخ ده بینیت له سه ر به رمال به لام په لاماری نادات و ده روات، عارفیک ده شت و ده ر ده گو ریت بۆ زێر، پیاوچیکیک هیلنیک له سه ر زه وی ده کیشت و ئاوی لیوه هه لده قو لیت، دوو پشکیک دوانزه سال ده بته نه دیمی هه لاج. له م جیهانه دا که عبه ی پیرۆز به ده وه ری زیاره تکه ریدا ده سو رتته وه، له م هه قایه تانه دا جیهانیک دروست ده بیت که جیهانی سه مه ره یه و ریتینه چو وه کانه. نمونه ی ژیا نی ئەم عارفانه:

((ده لێن رۆژیک خه لیفه ی به غدا، ده چیته خزمه ت) شیخ عه بدولقادی گه یلانی) و ده کیسه ی پاره ی بۆ داده نی، شیخ ده فه رموی له سایه ی خوا وه پتو ستم به پاره نییه، هه لیان گره وه، خه لیفه زۆر کیسه ده کا ده لی: قوربان ده بیت لیمی وه ربگری، چه زره تی غه وس ناخری تو ره ده بیت و کیسه یه ک به ده سته راست و کیسه یه ک به ده ستی چه په وه ده گرت و به تو وندی لیکیان ده کیشی خو ئنیان لێ درده په ریت، تو ره ده ب یو ده فه رموی: هی ئەبوو موزه فه ر شه رم له خوا نا که ی خو ئنی هه لک ده مژی و کۆی ده کیه یه وه و دینی له پیش منی دا ده نیی و راده وه ستی! خه لیفه ی هۆش ده بیت و له پاش ماوه یه ک، به هۆش دیتته وه و ده ستی شیخ ماچ ده کا و به خه جاله تیه وه ده روات!)) (شلماشی، ۱۳۹۲، ۲۱۱،

پینجه م: گالته وگه پ

گێرانه وه ی با به تیک پیکه نیی و ته نزه، به شیوه ی چیرۆکی کورت، چیرۆکه که ده شیت، رووی دا بیت و ده شیت ئەفرینا رو بیت. ئەم گێرانه وه یه ده کریت سه ره خۆ لێ بروانریت، له گه لیشیدا ده کریت وه ک مؤتیفیک بچیته ناو هه قایه تی گه وه وه. له ئەده ی کوردیدا نوکته، گالته وگه پ، قسه ی خۆشیشی پیده وتریت، ((قسه ی خۆش چیرۆکی کورته و به لام به جو ریک گالته ئامیز دا رپژرا وه و گیانی پیکه نیی

به بهراکراوه)) (عیزه دین مستهفا، ۲۰۱۰، ۱۳۲) ئەم مۆدیلە ی گێرانه وه ده شیت، به گێرانه وه ی ته نزا میزیش بناسریت، به و مانایه ی: له زمانێ کوردیدا ههردوو وشه ی ته نزا و سه تیر خوازاوه بو ئه و جوړه له ئەدهب که زمانیکه به پلاری ههیه و لایه نه نه شیاوه نا کرایه کانی کۆمه ل به شیوه ی پیکه نین و گالته جاری نیشاندادهات، له پال هه ر دوو وشه که دا، زاواوه کانی وه ک: گالته جاری، ته وس، پلار، توانج-یش به کاردیت. جوړه ی گێرانه وه یه له سه رشانی ئەم که سیتیا نه یه. ئەمانه ش کۆمه لیک ئارکتابی نیو حیکایه تی رۆژه لاتن، زۆر رووداو ده درینه پال ئەمان، چ له حیکایه تی په نندا میزدا، چ له گێرانه وه ی ته نزا میز بو نموونه: هاروونه ره شید، ته میموری له نگ، سو لتان مه حموود، بالۆل، جوحا، مه لای مه شهوره، خدری زینده، مه لا ئەبو به کر، ته لحه ک.. وه کو که سیتی باویش به زۆری ژنان و پیاوانی ئایینی و که سانی هه ژار و گونده کی و که سانی گه مژهن. له گێرانه وه ی ته نزا میزدا به هۆی کورنی مه ودا که یه وه، که سیتیا سازی کاره کته ر، به شیکه ی له زهینی خوینه ری ئه و کلتوره دا هه یه، به شیکه ی تری به هۆی رووداو که وه نیشانده دریت. بۆیه به س ناوه تانی ده بیته هۆی ئاماده گی ئه و هه موو زانیاریانه ی له پشتر ئیمه وه ک بیسه ر و خوینه ر له باره ی ئه و که سه وه هه مانه. توێژه رانی ئیمه پیاوان وایه هاوبه شیتی نه ته وه کانی رۆژه لات وای کردوو له ئەدهبی گالته گه پ و ته نزا میزدا که سایه تی به هلول و مه لامه زیوره ش وه ک کورد ته ماشا بکریت، به لام له گه ل ئەمانه شدا که سیتی ره سه نی کورد له نیو گێرانه وه کوردیه کانداهه ن وه ک: لاله سه رحه د و ئەحه ی کړنو، که به رای دکتۆر عیزه دین، لاله سه رحه دی قاره مانی نیو خیله کی و رووداو کانی گونده، به لام که سیکه ی وه ک ئەحه ی کړنو قاره مانیکه ی شارستانییه و قسه کانی به ره ه می ژیا نی شارستان و سه ره تای په یدا بوونی ژیا نی تازه ی شاره له ناوچه ی باباندا و قسه کانیشی نرکه ی پر له پیکه یینه به ژیا نی دوا که وتوو ی کۆمه لگادا نمونه یه کی گالته وگه پ:

ئەحه ی کړنو جارێک ده چیته کۆیه، سه یر ده کات پیاویک دوو مندالی جوانی له گه لدا یه، به پیاوه که ئەلی ئه ری برا توخوا ناوت چیه؟ ئەلی عه بدلخوا حید، ئەلی ده لاجۆ تو به جیا ن بیله من عه بدی هه ردوو کیانم! (سه جادی، ۲۰۱۵، ۹۶)

پۆلێنه بندی ئەمانه له سه ر ناوه رۆکه و وه ک فۆرم هه مان په یره به ندی گشتی هه قایه ته، ئەوه ی ئەمانه جیا ده کاته وه له یه ک رووداو و که سیتیا یه کانی، ئیمه له باره ی جوانیناسیا نه وه ده دوین. بونیا دی حیکایه ت به شیوه یه کی گشتی له پشیه کی و ناوه رۆک و کۆتای پیکهاته وه. حیکایه تخوان به رسته ی هه بوو نه بوو ده ست پیده کات، هه ندیک جار رسته یه کی کورته، هه ندیک جاریش به تایبه ت له گێرانه وه ی زا ره کی دا حیکایه تخوان درێژه ده دات به پشه کییه که ی و خو ی له چه ند رسته یه کدا ده بینیته وه ((که زیاتر بو ئاماده کاری و جۆشدا نی کۆری حیکایه ت و که شیکه ی گه رموگوری جه فه نگ ئامیزه)) (حه سه ن، ۲۰۱۰، ۲۶) حیکایه تخوان له م سه ره تایه وه که نیشانده ری کاتی نادیا ر و له میژینه و دووره، ده ست ده کات به گێرانه وه که ((له راستیدا هه موو کارو کرده وه دوا یه کانی حه کایه ته که له که سه کان و شوین و زه مه نیش له سه ر ئەستوونی ئه و هه بوو نه بوو راده گیر)) (جوتیا ر، ۲۰۰۶، ۷۳) له سه ره تای گێرانه وه شدا پاله وانی داها توو یان یه کیک له که سیتیا یه سه ره کییه کان ده ناسینیت، له وێه به ناو روودا و به سه ره اته کانداهه روات تا خالی سه ره که وتن و کۆتای، ئەوسا له کۆتاییدا به رسته ی منیش هه تامه وه هه چیان نه دامی. کۆتای به گێرانه وه که ده هینیت. ئەم بونیا ده به شیوه یه کی جیگیر ده مینیته وه له هه موو حیکایه ته کانی دنیا دا، ته نها به پی ناوچه و نه ته وه و بر واکان، سه ره تا و کۆتاییه که ده کریت ده ربیره که ی بگۆریت. بو نموونه له هه قایه تی کوردیدا هه بوونه بوو، که س له خوا گه وره تر نه بوو، ئامازیه بو کاتیکی زوو، تیه لکیش به بر وای ئایینی که هه ر سه رده میکیش بوو بیت، با سی هه ر پاشایه کیش بوو بیت، به لام ئەوه ی هه بووه و ئەوه شی هیشتا نه بووه و ده بیت، هه ر مه خلوق بوون و خالق نه بوون، خودا له هه مووان گه وره تر بووه.

به شی دووه م:

مۆتیف وه ک بونیا دنه ری جوانیناسی هه قایه ت

مۆتیف زاواوه یه کی وێه یه، واتای ئه و بیره سه ره کییه ده دات که له به ره ه می وێه یی دا و به تایبه ت له هه قایه ته کانداهه رپریتی بیرو جۆری کاره سات له شیوه ی ده قی تایبه تی دا که به زۆری له و ده ق دووباره ده بیته وه، ده رده که ویت (جامباز، ۱۹۸۹، ۲۹) به واتایه کی تر ((مۆتیف؛ ئیمه یان که سیتی یان ئارکتابیکی دیا ریکراوه که به شیوه ی جۆراو جۆر له ئەده بیات و هونه ردا دووباره ده بیته وه)) (داد، ۱۳۸۵،

١٥) له ئە دە بیاتدا بریتییە له: تیمە، وینە ی هونەرپی، بیر، کردار، بابەت، بارودۆخ، دیمەن، کەش و رەنگ یان وشە و دەربیری که له بەرەمی ئە دە بی دیاریکراو یان بەرەمی جیاواز دا دووبارە دەبیتهوه. دووبارە بوونەوهی مۆتیی له بەرەمی دیاریکراو، بەرەمی که بەرەمی هاوئاھەنگی و یە کپارچە پی دەبات. (میرصادق، ١٣٨٨، ٥٧) مۆتیی له ئە دە بیاتی گێرناوەدا بە مانای توخمی دووبارە بوووه دیت، که زۆر شت دە گرتیتهوه» بۆ نمونە تاییبەتمەندی گشتی کەسیتی وهک: (گەردن بلور، چاوی شین، خالی رەش، قەمبور، بالاکورت، ناوشان پان..). باری دەروونی وهک: (خەمبار، دل خۆشی، ترس، دەروونپەرۆشی، چاواقیم..). هەموو ئەو شتانە ی پە یوہستن بە کەسیتییه وهک: (شیوازی قسە کردنی، پۆشاک، دەنگ، پلە ی کۆمە لایەتی، پروا و ئایدۆلۆژیا..). جگە لە مانە رووداو، وینە ی هونەرپی، کات-شوین، هەر یە ک لە و ژانرە پیکھێنەرانی گێرناوە دە گرتیتهوه، که بەهۆی دووبارە و چەند بارە دەرکەوتنایانەوه دەبنە مۆتیی. لە راستیدا هیچ یە ک لە مانە بە تەنھا نابنە مۆتیی، بە لکو لە بەرکەوتنی چەندین جارەیاندا خۆینەر هەستی پیدە کات و هەستیار دەبیت بەرامبەری، ئەمەش دەبیته بەشیک لە جوانییە کانی گێرناوە. بە واتایە ک: ((مۆتیی بریتییە لە مەفھوم، وینە، رووداو یان ئارکتابییک که لە چیرۆکدا بەر دەوام دووبارە دەبیتهوه و جوانیناسی بەرەمی که تێر دە کات. لە هە قایە تی پەریان دا ئەم مۆتییە دەتوانیت کەسیتی و ئاژەلی وهک ئەسپ، جادووگەر یان شازادە بیت و یا رووداوی وهک دزینی شازادە لە لایەن جادووگەرە و رزگار کردنی لە لایەن پالەوانەوه بیت، شازادە بە گشتی لە هەموو ئەم هە قایە تانەدا دووبارە دەبیتهوه. (مقدادی، ١٣٧٨، ٢٨١). یە کتیک لە وانە ی لە باری مۆتیی له ئە دە بی گێرناوەدا دواوه، بۆریس تۆماشفیسیکیه، که مۆتیی وهک بچوکتیرین یە کە ی گێرناوە دەناسینیت، بە پروای ئەو هەموو چیرۆکییک مۆتییکی سەرە کی هە یە، لە گەل کۆمە لیک مۆتیی لاهە کی که مانای بەشیک لە چیرۆکە که روون دە کەنەوه، دروست کردنی پە یوہندی لە نیوان ئەم مۆتییە لاهە کییانە ئەرکی خۆینەرە و بەمەش هەر چیرۆکییک دەبیته زەمینە یە کی گفتوگو بۆ خۆینەر و دەق. کاتیک خۆینەر توانی ئەم پە یوہندییە بدۆزیتەوه ئەوه چیرۆکە که سەرنجراکیش دەبیت (بەرزنجی، ٢٠١٠، ٢٣٤).

جۆرە کانی مۆتیی بەهۆی دەرکەوتنیا لە نیو توخمە بونیادییە کانی گێرناوەدا، فرە چەشن، ئیمە لیڕەدا بەش و جۆرە کانی بە هینانەوهی نمونە ی ناو هە قایە ت و گێرناوە ی سەرگوزەشتە، دیاری دە کە ی ن. (محمد پارسانسب) (٢) هە لبە ت پێشتر لە لایەن تاریق جامبارەوه مۆتیی هە قایە تی کوردی لە کتیی «چل کەزی» دا نیشان درا بوو، هە رچی مە ولود ئیبراهیم حە سە نیشە گە لیک مۆتیی دیاری کردوو، ئە گەر چی کارە کە ی ئەو لە نیو هە قایە تی ئە فسانە ییە دایە، بە لأم راشکاوانە لە وهش دە دویت مە رچ نییە هە موو ئەو مۆتییانە هی هە قایە تی ئە فسانە یی بن، ناساندن بۆ هە قایە تی ئە فسانە یییش دە کات « ئەو چیرۆکە یە که دانەرە کە ی دیار نییە و لە نیو کۆمە لانی خە نکدا دە گێردیتەوه و کەسیتی ئە فسانە یی (دیو، ئە جندە..). بەهۆی ئامیر و کەرەستە ی ئە فسانە یی (کلاوی سە خر جن، بەرمالی فریو) لە کات و شوینی ئە فسانە یی (تپە ربووین هە زار سال لە خولە کییکدا، کینوی قاف..). کاری ئە فسانە یی (بوون بە بەردی مروّف..). تیدا دە کە ن. (حە سە ن، ٢٠٢٠، ٢٥)

یە کە م: کەسیتی هە قایە ت

کە هە م رۆلی کەسیتی چیرۆک دە گێریت و هە م وهک ئارکتابی مانا و مە فھومیکی تاییبە ت دە بە خشیت بە چیرۆکە کە. ئە گەر ئەم کەسیتیانە بگۆرین بە کەسیتی تر، رووی مانا و تەنانە ت جوانیناسی چیرۆکە کە دە گۆریت و لە پێزی کە م دە کاتە وه ((بە شیوہ یە کی گشتی کەسیتی بە کۆمە لە رە فتاریک دەوتریت، کە تاکیکی دە داتە کە سیک و لە ئە نجامدا ناسنامە ی پیدە دات، ئەم ناسنامە دە کریت بە دلی کۆمە لگە بیت، یان بە دلی نە بیت)) (خسروی، ١٣٨٨، ١٠٣) بە شیککی جوانیناسی هە قایە ت پە یوہستە بە مۆتیی کەسیتییه وه، بە تاییبە ت پالەوان، کە مە ردی مە دیدان و پیاوی نە جیب و کە سی رۆژی تە نگانە یە، ئەم کارە کتەرە لە زۆریە ی هە قایە تە کاندرا دووبارە دەبیتهوه و هە قایە تی پەریان نییە، پالەوانی تیدانە بیت. پالەوان لە هە قایە تی کوردیدا بە دوو جۆر دەرکەویت. پالەوانیک که کوری بچوکی پادشا، یان جوتیار یان کە سیکە و لیھاتوو، بەهۆی پلە ی کۆمە لایەتی، یان سیفاتی مروّفی، یان جوانی خودای و دەولە مە ندییە وه شایە نی بە پالەوان بوونە. یاخود پالەوان بە ریکەوت دەبیت بە پالەوان و لە سەر تادا شایستە نییە، و پیکە یە کی کە می هە یە لە رووی کۆمە لایە تییه وه ئەوه ییش کورە

كەچەلەيه، بەلام رەوتی هەقايەت پێی دەگەيه نیت و ئازا دەبیت و کاری شایستە دەكات، ئەگەرچی پرۆپ پێی وایە كەسایەتییەكان خودی خۆیان نا، بەلكو كردهوه كانیان لە هەقايەتی پەرییان دا گرنگن، چونكە ریشەیان لە كرده كاندا هەیه، كەسی دزیو فریاد رەس خۆیان گرنگ نین، بەلكو ئەو شتە ی دەیکەن گرنگە، کاری ئەوان لە چیرۆكە جۆراوجۆرە كاندا كار كرده یی هاوشیو هەیه (بیرتینز، ۲۰۱۵، ۷۳). بەلام لای خوینەر ئەمە واناكە ویتەوه، خوینەر و بیسەری هەقايەتی میلی کارەكتەرە كە ی بۆ گرنگە، بە تاییبەت ئەگەر هەقايەتە كە ئاینی یان گائەوگە پێ بیت، دەگۆریت، جەختی هەقايەت لە هەندیک لە بەسەر هاتی ئایینی دا بۆ كەسیتیە كە لە زۆربار دا بوونی میژوو ی هەیه، وەك چیرۆکی پیغەمبەران و پیاو چاكان، لەم هەقايەتاندەدا كەسیتیە كان بە بوونی خۆیان دەبنە دارپژەری هەقايەتیش، لەو روهوه كەسیتیە كان لە دروست كردنی رووداوه كاندا رۆتی خۆیان هەیه، پلۆتیش لە گەل كارەكتەردا پەيوەندیە كی نزیکی دەبیت، كەسیتیە كان لە دارشتنی پلۆتدا كارگەر دەبن، زۆرینە ی توپراسانی بە پرۆپیشەوه لەسەر ئەو كۆكن كە كەسیتی و رووداو ی یەك نایان كرت، كاتیک كارەكتەر و رووداو بیکەوه هەقايەتە كە بەرەو پێش دەبن، كە كەسیتی خیر و شەرن، ئەمانە بە شیو هەیه ك بۆ خوینەر بخرینە روو كە واقیعین، ئەوا خوینەر بەهۆی كەسیتیەوه، دەبیتە بەشیک لە هەقايەت و لایەنگری ئەو بۆ كەسیتی چا كە كار دەست پیدەكات، ئەمەش وادەكات مەیل و چاوهروانی هەبیت لە گەل گێرانەوه كەدا و بەر دەوام بیت لە خویندنهوه ی هەقايەتە كە (رضوانیان، ۱۳۸۹، ۱۱۱)

مۆتیفی كەسیتی دابەش دەبیت بۆ چەند دەستەیه ك:

* كەسیتی راستەقینە ی مرۆفی: ئەم جۆرە لە هەقايەتە كاندا، وەك كەسانی ناو كۆمەل دەردە كەون، ئەمەش نزیکی و سۆز دەدات بە خوینەر، كە ئەو نمونانە كەسانی هەبوون و خوینەر لە ژیانیدا دیونی.

كەسیتیە حەقیقیە كان: ئەم كەسیتیە بوونی راستەقینە یان هەیه، زۆر جار لە هەقايەتی پەرییان دا ژمارەیه كی زۆریان دەكەونە ناو یەك هەقايەتەوه، لە هەقايەتی پەندنامیز یان ئایینی دەكریت دانەیه ك یان چەند دانەیه كی دیاریكراویان بەرچاو بكەوێت. وەك: پیر، دەرویش، گەمژە، شیت، كەچەل، لادی، شیت نوین (عاقلی شیت)، كەنیز، غولام، قازی، عاشق، مەعشوق، پاشا، وەزیر، خدری زیندە، یونس، سولەیمان، سولتان مەحمود و هەیاس، حەلاج، شبلی، وەیس قەرەنی، ئیبراهیمی كوری ئەدەم مەعروفی كەرخ، شا عەباسی سەفەوی،.. هەندیک لەم كەسیتانە بوونی هەقیقان هەیه و گەلیك رووداو رووی داوه لە ژیانیا دا، بەلام ئیدی حیاكیەتخوان لەزۆر حیاكیەتی تردا بە سود وەرگرتن لەم كەسیتانە هەقايەتی خۆی دەگێرتەوه. ئەگەرچی ئەم كارەكتەرەكانە ی دوایی كارەكتەری كورد نین، بەلام ئیدی لە گێرانەوه دا، گونگەر چاوهروانی كورد بوون یان فاس و تورك بوون ناكات، ئەو بە شوین ئەو ئاركتایپەوهیه كە دەبیتە پالەوانی ناو رووداوه كان و لە رینگەیهوه بەسەر هاتیک دەبیسیت. بۆ نمونە لە خەرمان لۆغەدا باسی ئیبراهیمی كوری ئەدەم و ئەمین و مەئمونی هارونە رەشیدو بانول و لوقمانی حەكیمیش كات، هەندیک لەم كارەكتەرەكانە، كەسانی ناو میژوون، لە هەقايەتی ئایینیدا هەن، بە تاییبەت لە كتیبی یاد ی ئەولیا ی عەتاری نیشابوری دا، كە مەمەد شلماشی خۆی كتیبێكی بە ناوی مەجلیسی ئەولیا لە هەموو ئەو كتیبانە ی ژیا نی پیاوچاكان و پیرانی رینازە سۆفیگەریە كانیان نووسیوه تەوه نامادە كردهوه، ئەمانە بەهۆی كۆر و كۆبوونەوه ئاینییە و حوجرە و تەكێكانەوه بوون بە بەشیک لە هەقايەتی كوردی.

هەندیک لەو هەقايەتانە، لە رووداوی راستیەوه نزیکن و لە زۆرە ی نەتەوه كانی رۆژەلاندە بە چەسپاوی بونیادە گشتیە كە ی و دەستكاری مۆتیفە لاوه كییە كانی، گێرانە تەوه بۆ نمونە هەقايەتی گیسكە كە ی هەیاس، كە وەك ئیدومیش بە كاردیت. عەلادین سەجادی لە رشتە ی مرواریدا باسی كردهوه (سەجادی، ۲۰۱۵، ۱۲۰) هەقايەتە كە لە بارە ی زرنگی هەیاسەوه، كاتیک سولتان مەحمود لی تورە دەبیت و ئەویش دلگران دەبیت و دەروات بەهۆی لیها توویەوه لە رووداوی گیسکی بەختو كراوی چل رۆژەدا دەدۆزیتەوه. ئەم جۆرە ی هەقايەت چەسپاوه و پەيوەستە بە چیرۆکی بەربلاوی دانایی و كارزانی هەیاس و زانمی سولتان مەحمودەوه و لە هەر هەقايەتێكش ئیدومێك سازاوه، بۆ نمونە خوا لە سولتان مەحمود گەورە ترە ی كابرای دارتاش. بەلام لە گێرانەوه ی تردا، سولتان مەحمود دەكەوتە ناو هەقايەتی پەرییانەوه، چیرۆکی زانمیتی

سولتانی و حه کیمی هه یاس، ئاویتیهی ئەژدیها و فیرنه گوله و کچی شای په ریان ده بیتی، بۆ نمونه له هه قایه تی (سولتانی مه محمود و هه یاسی خاس و پرسینه وهی شای په ریان) دا، به هۆی لیکدانی حیکایه تی واقعی و ئەفسانه ییه وه، هه قایه تیکی نوێ ئەفرینراوه، ئەمه ش جوانیناسی گێرانه وهیه له هینانی مۆتیفه جوداکانی ناو هه قایه ته جوداکان وهاوئا ههنگی پیدانان له هه قایه تی په ریان دا. وهک چۆن له هه قایه تی کوره که چه له دا، هه یاسی خاس کوره که چه له یه که له رهوتی مێژوویدا، دووره له راستیدا، به لām ئەم جوړه نابوکردنه، که ئاوینه کاری هه قایه تی فۆلکلوری کوردی و داستانی سولتانی مه محمود هه یاسی خاسه، ده بیه هۆی بونیادیکی نوێ هه قایه تی، له م هه قایه ته دا (هه یاس کوره که چه له یه و دایکی نه ماوه و باوه ژنی دۆستی هه یه و وهک ئاشکرشه به چه شی سۆزانییه که هه ئسوکوه ت ده کات، باوکی هه یاس جوتیاره و زهوی ده کێلێت، باوکی هه یاس کابرایه کی ملشۆری بو ده له یه ..) (سه عید، ۲۰۰۹). ناو نیشان و سیفات پالنه وانان له هه قایه تی په ریان دا توخمی گۆراون، مه به ستیش به سیفات کۆمه لیک تایبه تمه ندی ده ره کی (زاهیری) پالنه وان، وهک ته مه ن، ره گه ز، پله، و ورده کاری شیوه و شکلی، ئەم سیفاتانه دره وشاوه یی، دلفرینی و جوانی تایبه ت ده دن به هه قایه تی. (پرپ، ۱۳۸۶، ۱۷۵)

هینده ی هه یه، ئەو حیکایه تانه ی له ناوچه کانی کوردستانی باشوور دا ده گێردینه وه زۆریان حیکایه تی په نندا مێژ به زاری سولتانی مه محمود و هاروونه ره شیده وهن، که چی حیکایه ته کانی رۆژه لآت و به تایبه تیش کرمانجییه کانی خۆراسان شا عه باسه و زۆرجاریش پالنه وان فریادرس ئیمامی عه لیه، ئەمه ش په یوه ندی به گۆرانی هه قایه تی و تیکه ل بوونی له گه ل له گه ل کلتور و پروادیه : ((ئەو شه وه چه زه ره تی عه لی له ولاته وه تپه ری و ده ستیکی به سه ر ئاسکه که دا کێشا و ئاسکه که بوو به لاوکی جوان و گه شایه وه ..)) (ته وه حودی، ۲۰۲۰، ۴۸).

* که سی تی ره مز و هیمای: ئەم که سی تانه ده کریت وهک یارمه تیده ره له هه قایه ته کاند ده ربکه ون و یان بن به هه قایه تی لاوه کی، به لām به شیوه یه کی گشتی له هه قایه تی ئاینی و په نندا مێژدا هه ن. به هینانی ناویان خوینده ره هه ست به جوړی هه قایه ته که ش ده کات که ده شی تی: دانای، یان به خشنده یی، یان ئەوینداری یان کارزانی بیت، نمونه شیان بریتین له: لوقیمانی حه کیم، مه لا نه سه ره دین، جوحا، شیخی سه نعان، حاته می تایی، هه ره یه که له مانه ئارکتابییکن و به سیفاتا ده ناسرینه وه، وینه ی ناماده بوون که ده خرینه ناو گێرانه وه وه، خوینده ره وهک رهنگی زالی ناو تابلویه ک چاوه ری رهنگه کانی تر ده کات تا ئەم پاژه له پال پاژه کانی تر دا تابلۆکه ی بۆ ته واو که ن. که سی تی لوقمانی حه کیم دانایه و له گێرانه وهی ئامۆژگاری ئامێژ دا ده رکه ویت، که زۆر جار به زمانی ئاژه لانیسه وه ده گێرته وه، شیخی سنعان، له ریونی و ئەوینداری دا باس ده کریت و که سی تییه کی پیری ئاینی خوداناسه، که ته مه نی په نجا سا له و هه شتا هه زار ده رویشی هه یه. حاته می تایی پیاوی زهنگینی ده ستودل باشه، هه ریچی با لۆله خاوه نی هه لویسته و قسه بری ناو مه جلیسانه، که زۆرجار گێرانه وه کانی دانای و ته نز دروست ده که ن، بۆ نمونه:

رۆژیک با لۆل چوو مه جلیسی هارونه ره شید، یه کیک له وه زیره کان گو تی: ئەی با لۆل! مۆژده ی له تۆ که ئەمیری موسولمانان تۆی کردوو به گه وره و سه رداری مه یمون و به رازارن. با لۆل له سه ره خو گو تی: جا که وایه له ورۆ به دوا وه هه ریچی گو تم به قسه م بکه و له فه رمانم ده رمه چۆ؛ چونکه تۆ یه کیک ده ی له ره عیه ت و ژیرده سه تانم. (شلماشی، ۲۰۰۰، ۱۳)

* که سی تی راسته قینه ی ئاژه لی: له هه قایه تی کوردیدا چوار پی، بالنده، ته نانته دیارده سه رووشتییه کانیش خاوه ن گیان و نیشانه ی تایبه تن و له گه ل مرۆف قسه و پرسورا ده که ن: وه کو کۆتری نامه بهر، تووتی قسه که ره، سه گی به وه فا، ئەسپی نه جیب، ریوی فیلباز، مپلوره ی زه حمه تکیش، ئەمانه ئە گه ری بیچمیان واقیبه به لām کرده وه یان له هه قایه تدا نا ئاساییه و ئەمه ش په یوه ندی به هیمای بوونی ئەوانه وه هه یه، که سی مبولن بۆ که سی تی ناو کۆمه لگا (سه لیمی، ۲۰۱۳، ۵۲) ئەم ئاژه لانه ده شی تی یارمه تیده ری پالنه وان بن، له هه قایه تی په ریان دا، له هه قایه تی په نندا مێژیدا وهک که سی تی مامه له یان له گه ل ده کریت و ته نها به ناو ئاژه لێن وهک: شیر، ریوی، مار، ماسی، توتی، کۆتر، ئەسپ، هه نگ، قالۆنچه، مپلوره ...

* کهسیتی میتافۆر:

* توخمه سرووشتییه کان: درهخت، با، درهیا، خۆر، ئەشکوت، گۆل

* توخمه پیروژه کان: فریشتە، ئیزرائیل، جوبرهیل، هاتف، سرووش، سولهیمان، خدری زینده.

* توخم واتاییه کان ئەبستراکت: خێر و شهڕ، عهقل و عهشق، چاکه و خرابه.

* توخمی ئەستورەبی- ئەفسانەبی: کیتی قاف، سیمورغ، گا، عه نقا، دێو، فیرنه گوله، ئەژدیها، پەری، جنوکه، عیفریت، ئەهریمەن.

له حیکایهتی دینی و پەندنامیژ دا، زۆر جار کهسیتی میتافۆر دیتەوه له پۆلینی کهسیتی پیروژ، وجودی ئەو کهسیتییه وها دهکات کۆی هه قایه ته که بیته گێرانه ویه کی پر سۆزی ئایینی، له هه قایه تدا کهسیتی راسته قینه ی پیغه مبه ر (د.خ) له گه ل کهسیتی ویناکراوی جوبریل و فریشته یه کی تر دا باس ده کړین: ((دننفا ئە کرادان ل وه جهی ته مسیل، وها مه شهووره کو گۆیا نه قل دکهن، کو وه قتی پیغه مبه ر علیه السلام وه کو چوو یه میعراجی، هه زه تی جبرائیل دگه ل بو یی و سه یرا عه جایب و غه رایبید سه مه واتان دکرن، پیغه مبه ر علیه السلام مه له که کی مه زن دیت کو دهوله کی زیده جه سیم د ئەستودایه و چوماغه کی مه زن د دهستی دایه، وها مونته زر وه ستایه، پیغه مبه ر علیه السلام پرسیار کرن کو ئە فنه چنه و تو مه ئمورئ چ شولی، ئەوی مه له کی جهواب دای، گۆ، یا رسول الله ئەز مه ئمورم کو ئە گه ر مرۆفه ک ژ تائیفا خونه دیان ئیحسان و سه ده قه یه کی وه یاخۆ ته عام و زاده کی بده نه فه قیره کی، ئەز دئ چوماغه کی لقی دهولی بده م، کو ئەف ئیحسان و سه ده قه یا وی خونه دی، ب مه علومی مه لایکید سه مه واتان بین، ئیجاری پیغه مبه ر علیه السلام ژ وی مه له کی سوال کرن، کو هندی کو تو هاتی مه ئمور کرن ته قه ت چه ند جار ان لقی دهولی دایه، مه له کی جهواب دایه، کو هتا نها ئەز مونته زرم، لاکین من قه ت ل دهولی نه دایه، پاشی نها ژی ئیدی خودی بزانی، یانی خونه دیید هه مو ملله تان، ئە کسه ری کیم ئیحسان و کیم ئیکرام دبن، له و رانی ئەو دخوه زن خه لق ئیکرام و ئیحسانی ل وان بکه ن، لاکین بخوه تشته کی ناده نه ژاران.)) (بایه زیدی ۲۰۰۴، ۸)

دووهم: که رهسته

که وه ک ژانریکی تاییه ت و کاریگه ری گێرانه وه و هه ندیک جاریش وه ک شتیکی ژوو ر ئاسایی له هه قایه تدا دیت. که زۆر جار له بری تیمه ش ده رده که ویت. له هه قایه تی کور دیدا، که رهسته گه لیک گرنه گه (ئه نگوستیله، که وش، تاله موو و قوتووی جادویی، کاری سه یره سه رمه ری وها ده که ن، که مرۆفی ئاسایی توانای ئەنجامی کاری ئاوا ی نییه، بو وینه مه ودای هه وت ده ریا و هه وت کتیوان، به چاوتروکاندنیک، یان هه لپرو زاندنی تاله موویه ک ده رپیون و له دوایه مین کاته کاندایه پاره تی خاوه نه کانیا ن و له مه ترسی رزگاریان ده که ن (سه لیمی، ۲۰۱۳، ۹۲) ئەم که ره ستانه به چه ند جوړیک دابه ش ده بن:

* که رهسته ی جادوویی- ئەفسانەبی: سندوق، ئەنگوستیله، ژهر، کاسه ی زێر و زیو، چه رخوفه له ک، پاچ، زوپنا.

* که رهسته ی میفه رک و پیروژ: لیک دهم، تالی موو، کلۆی شه کر، خه رقه، میزه ر، کلاو، عه با، عه سا، سیو، هه نار، په ری سیمورغ، تالی کلکی گا، موی میلووره، تالی سمیل.

* که رهسته ی هیما یی و په رمزی: شه لاقی سو ئتان، ئەنگوستیله ی پادشا، ئاوینه، تابووت...

له حیکایه تی زهنگی شه قله باز دا (ته قی، ۲۰۰۶، ۲۱) ئەحمه د وفاتی به هۆی به دکاری پوره کانیا نه وه فری ددرتین نازانن شازاده ن، ئاشه وانیک به خوتیان ده کات، که گه وه ده بن، ئاشه وان جیدیلن تا بچن به لای چاره نووسی خۆیا نه وه، ئاشه وان به ر له رۆشتن ده لیت: ((رۆله ی شیرینم پیش ئەوه ی له یه ک جیا بی نه وه دیاریه کت ده ده می، ئەم میزه ر و دار عه سایه ی ده ستم لی وه رگه ر، پارێزگاریان لی بکه تا ئە گه یته شو ئینیکی ئاودار که به دلت بی، ئەوسا چا و بنوقین و میزه ره که بکه ره سرت و دار عه سا که بده به زه وی دا و بلی: له نیبه تی ئەوه ی بیته کۆشک و ته لاریک وینه ی نه بیت، ده برۆن خواتان له گه ل)).

له هه قایه تی هه پووش دا (ته قی، ۲۰۰۶، ۱۱۹) کوره ی که چه ل به هۆی سی که رهسته ی جادوویی هه، که به ختی بو دین، ده توانی کچی پاشا

بباتهوه ئەوانیش (پاچیک که زهوی پی هه‌لده که نیت و هه‌نجیری مه‌سخکهری پی ده‌دوزیتته‌وه، زورنایه‌کی که جنۆکانی له ده‌وه‌ر کۆده‌بنه‌وه، کلاوئیک که ده‌یکاته سه‌ری غه‌یب ده‌بیت.

له گوئپه‌ری دا، تالیک زوئنی په‌ری وه‌ک گۆله‌ به‌نیک ده‌بیت و ده‌یدات به‌ پاشا: ((چاشان تالیکی له قزی هه‌لکه‌ند و دای به‌ شا محمه‌د و وتی: له هه‌ر شوئینیک کیشه‌ت بۆ ساز بوو، ئەم تاله‌ قزهم ئاگر تیبهرده، ئەمن خیرا له‌وی ئاماده‌ ده‌بم)) (ته‌وه‌حودی، ۲۰۲۰، ۹۲)

سێیه‌م: بابته و چه‌مک

بابته‌کانی: موسوئمانی، کفر، عه‌شق، ئیمان، نه‌مری، پی مندالی، دانای، پی هۆش، نه‌خۆشی، زیندانی، گه‌مزه‌پی، زرنگی، چاوقایمی، ئازای، ره‌ندی، پاک، خیانه‌ت، خوداپه‌رستی، به‌ندایه‌تی، وه‌فاداری. بابته‌تی گرنگی ناو حکایه‌تن، به‌لام مۆتیفی ئه‌وینداریبوون له‌ زوئیک له‌ هه‌قایه‌تی په‌رییان دا هه‌یه، که کورپی پاشا، یان تاکی پیلایوئیک کچه‌که ده‌بینیت، یان بۆی وه‌سف ده‌که‌ن، یانیش له‌ خه‌ون دا ده‌بیینی، زۆراب کورپی پاشایه‌ زه‌رد و لاوازه و ئارامی لی براوه‌ کورپی وه‌زیر که هاورپیه‌تی لی ده‌پرسیت و ئه‌ویش رازی خۆی ده‌درکینیت: ((به‌خوا براگیان چی پی له‌ تۆ نه‌یتی له‌ خه‌وما کچی پاشایه‌کم بینیه‌وه، و له‌وساوه‌ به‌ تیری عه‌شقی گرفتار بووم، هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌که‌م و ئه‌کۆشم له‌بیرم ناچیتته‌وه، خه‌وم و خواردنم نه‌ماوه...)) (ته‌قی، ۲۰۰۶، ۸۹)

له‌ پال ئه‌و مۆتیفه‌ دا مۆتیفیکی تریش دیتته‌ سه‌ری که بینیی وینه‌ی کیشراوی شازاده‌یه، جا کوره‌ شازاده‌یه‌ یان کچه‌ شازاده‌ بیت فه‌رقی نییه، له‌ هه‌قایه‌تی فه‌له‌کناس دا (جوتیار، ۲۰۰۶، ۴۳)، فه‌له‌کناس شازاده‌یه‌کی جوانی قۆزی میسه‌ره و وینه‌که‌ی له‌ هه‌موو شوئینیک شاردای هه‌ئواسراوه، بازرگانیک وینه‌که‌ی له‌ گه‌ل خۆی بۆ ئه‌سته‌مبول ده‌باته‌وه، له‌ ئه‌سته‌مبولیش شازاده‌یه‌کی کچ هه‌یه‌ به‌ ناوی مه‌له‌که‌ خان، وه‌ختی بازرگان باسی گه‌ران و سه‌فه‌ری خۆی بۆ ده‌کات، چمکیکی وینه‌که‌ له‌ باخه‌لی دیاره، وینه‌که‌ ده‌رده‌هینیت و ده‌یدا به‌ کچه‌، ئیدی کچه‌ شه‌یدای، کورپی ناو وینه‌که‌ ده‌بیت، به‌هۆی کاره‌که‌ره‌که‌یه‌وه وینه‌یه‌کی کیشراوی خۆی له‌ته‌ک نامه‌یه‌ک ده‌نیریت بۆ شازاده‌ی میسه‌ر، وه‌ختی وینه‌که‌ گه‌بشت به‌وه، ئه‌ویش شه‌یدای مه‌لیکه‌ خانم بوو. مۆتیفی وینه‌ی کیشراوی شازاده‌ له‌ هه‌قایه‌تی «تیخ شوناس» دا دووباره‌ ده‌بیتته‌وه (ته‌قی، ۲۰۰۶، ۴۹) جوانیناسی مۆتیفی دووباره‌بووه‌وه‌ی ئەم حکایه‌ته‌، له‌ دووباره‌ بوونه‌وه‌ی مۆتیفی وینه‌ی کچه‌ی دل‌به‌ر دایه‌ سه‌ره‌تا شازاده‌ تیخ شوناس، ئه‌وینداری وینه‌ی کچه‌ی شیرن سیما ده‌بیت که بازرگانیک پی داوه‌ و سه‌ری خۆی هه‌لده‌گریت بۆ دۆزینه‌وه‌ی کچه‌که‌، هه‌ردوو مۆتیفی وینه‌ی کچ و گه‌ران بۆی، دووباره‌ ده‌بیتته‌وه، کاتیک له‌ ری له‌سه‌ر کانی و ئاوئیک ده‌حه‌وئته‌وه‌ ده‌بینیت لاییک دانیشتوووه‌ و به‌سه‌ر وینه‌یه‌کدا ئه‌گری، که لی ده‌پرسیت، هه‌مان تاسه‌ی ئەمی هه‌یه‌ و لاوه‌که‌ ده‌یه‌وئیت بگات به‌وه‌ کچه‌ی ناو وینه‌که‌، لاوه‌ که ناوی ئه‌ستیره‌ژمیره‌، ده‌بیتته‌ هه‌ووده‌ی تیخ شوناس، پاش ته‌ی کردنی ری دوور، هه‌مان وینه‌ دووباره‌ ده‌بیتته‌وه، لاییک تر به‌ ناوی ده‌ریاب‌ر به‌سه‌ر وینه‌یک پی په‌ری شه‌وه‌دا ده‌گری.

پاشا مندالی نابیت، به‌لام به‌هۆی پی یان ده‌روئیش یان ده‌نگیک غه‌بانیه‌یه‌وه‌ مژده‌ی مندالی پیده‌دریت. له‌ حکایه‌تی تیخ شوناس دا (ته‌قی، ۲۰۰۶، ۴۷) و له‌ هه‌قایه‌تی بازی په‌رییان (سه‌لیمی، ۲۰۱۳، ۱۴۸) پادشا به‌ زاری خۆیان ئه‌ولادی نییه، له‌ حکایه‌تی یه‌که‌مدا پاشا ته‌رکی دنیا ده‌کات و عه‌سا و که‌شکۆلی ده‌روئیشی هه‌لده‌گری و ده‌یه‌وی ته‌رکی دنیا بگات، به‌لام خه‌ون ده‌بینیت. له‌ حکایه‌تی دووه‌مدا پادشا سی ژنی هه‌ن، به‌لام مندالی نابیت تا رۆژی ریش سپیه‌ک سی سێوی له‌ به‌هه‌شته‌وه‌ بۆ دیتی و سی مندالی ده‌بیت.

چواره‌م: رووداو

* رووداوی باو: سه‌فه‌رکردن، پێشوازی لیکردن، چاوپیکه‌وتن، سه‌ردانیکردن، خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان..

مۆتیفی رووداو، له‌ هه‌موو هه‌قایه‌ته‌کاندا به‌چه‌نده‌ها جوور ده‌رده‌که‌وئیت و باوترین و هه‌میشه‌ ئاماده‌ترینیان سه‌فه‌ره‌، پالنه‌وان بۆ بردنه‌وه‌ شازاده‌، یان کوشتنی دیو، یان پیگه‌یاندنی خۆی سه‌فه‌ر ده‌کات، له‌وی چاوی به‌ کچی شازاده‌ ده‌که‌وئیت. ئەم مۆتیفانه‌ هینده‌ باون، که

به تېروانینه تودورۆفیه که ی له خاله بنه رتهیه کانی ناو هه قایه تن. روودایو ناو هه قایه تی په نندا میژ و گالته و گه پ، زۆرینه ی روودایو باون، پتوست به هینانه وه ی نمونه ناکات.

* روودایو نااسایی و دژباو: جادوولیکردن، سورانه وه به زه ویدا، شیفا به خشی به نه خوش، تیه پین له ده ریا، زیندوو کردنه وه ی مردوو، مردنی له ناکاو، په یوه ندی له گه ل جیهانی رۆحه کاند، باز به سه ردا نیشتنه وه. به شیکێ ئه م رووداو نا ئاسایانه له هه قایه تی په ربیان و ئایی دا زۆرن.

به شری حافی ده لیت: رۆژیک به لای گۆرستانیکدا رۆشتم، ته ماشام کرد رۆحیانه تی مردوو کان کۆبوونه وه، وه ک شتیک له بهینی خۆیاندابا بهش بکه ن وابوو، له دلی خۆمدا گوتم، خۆزگه ده مزانی بو و کۆبوونه وه، فه رموی وه ک له غه بیبه وه بانگم که ن، گویم له ده نگیک بوو، وتی ئه ی بیشری حافی، له م رۆژانه دا موسولمانی: سی فاتیحای هه دیه ی رۆحی ئه و مردووانه کردوو، ئه وه سه وابه که ی بهش ده که یین بۆیه وا کۆبوینه ته وه. (شلماشی، ۱۳۹۲، ۶۶). له هه قایه تی هه پووش دا (ته قی، ۲۰۰۶)، کوره کچه ل، به هۆی سی که رهسته جادوو یه که وه، پاشا ده کات به گویند ریز و دوایش چاک ده کاته وه.

سی کۆتر هاتن له سه ر داره که نیشتنه وه، یه کیکیان به وانی تری وت، ئه م سی خوشکه کلۆلانه به ناهه قتوشی ده ردی سه ری بوون، با یارمه تیان بده یین، ئه وی تریان وتی: با گوپیان لیتی، من که هه لفریم، شاپه ریک ئه خه مه خوارێ بچه سه ر کانیه شه که ره که ی ئه و دیو ئه م قه پاله، په ره که به ئه وه که ته ره که ن و به یینن به ملی کوره کانیا ندا چاک ئه بنه وه)) (ته قی، ۲۰۰۶، ۴۲). له هه قایه تی ئه حمه د بی غه م دا، مۆتیفی هه قایه ته که زۆر گۆراوه، به وه ی له بری کۆتر، روودایو چابوو نه وه ی سه ری براو، به هۆی دوو جرحه وه یه: ((ته ماشای کرد، له پیش چاوی دوو جرح هاتنه ده ری (گوتیان) خه وی لی که تیه، له و تاقه ی ده ستیان به مه شق کرد، بیک سه ری نیکی هه رکیشا، رووبوو به پنجه گیایه کی هینای جوی به ده وی چوو له ملی جورج که ی ئه دا و جورج هه ش راست ده بو وه...)). (جامباز، ۱۹۸۹، ۶۱) له ئه لیک و فاتیک دا (ته وه حودی، ۲۰۲۰، ۳۶) و پرای کۆتر: قه له ره شیش هه مان رۆلی هه یه: ((له پر دوو چالو هاتن و له سه ر لقیک داریبه که وه نیشتنه وه و ده ستاین کرده قه ری، یه کیک له قالاوه کان گو تی: خانگا من! زانی یان نزانی؟ قالاوه که ی دی گو تی: نا نازانم، بو ئیژه تا بزنام!..))

پینجه م: شوین

* شوینی گشتی: گۆرستان، دهشت، خانه قا، ئه شکه وت، مزگه وت، ده ریا، چیا، گوند، شار، رۆژه لات زه مین...
* شوینی تابه تی: کیتی قاف، کیتی ئه و قه یبه س، شاری قیرالی فه رهنگ، به غداد، که عبه، مه ککه، هندستان، چین، یه مه یین، رۆم، جابولسا، مه شریق، مه غریب، ئه رزه رووم.

له حه کایه تی ئه حمه دی بی غه م دا (جامباز، ۱۹۸۹، ۶۱) که وش، ژنی ئه حمه د ده که ویته ناو ده ریا وه: مندا ره کان بی سۆله زی ره که یان له ده ست که وته به حری، ماسی قووتی دا، تۆره وان هات ماسی گرت، ماسیان لۆ بازاری برد، له شاری قه پالی شای فه رهنگ، کوری قه پالی فه رهنگی گو ت: ساحیتی ئه و بی سۆله زی ره م ده وی له بنی به حری بی...))

خواجه محمه دی یه مه نی بازگان باشیه، سالانه دیته ئه م هه رمه، شه مک دینی و ده با هه مو جاریک دیاریبه کی شاهانه ی وه ها ده با ته وه قابیل به پاشای یه مه ن بی، ئه مسال گه را، سوورا، رپی که وته بر کۆشکی به وزو و له وی به هاری بی...)) (حه سه ن، ۲۰۱۰، ۱۷۴) حه مه داوچی و ئه ستگوستیله ی سلیمان پیغه مبه ر (ته وه حودی ۲۰۲۰، ۸۲) ((له چیا و ده رودۆل و رووباره کانه وه تیه پین تا کو گه شتنه ئه رزه رووم و کۆشکه که ی حه مه داوچیان له وی دیته وه و به هه له داوان و خوشحالیبه وه چوون بو به ر کۆشکه که)). ((ئه گه ر خوشت ده ویم ده بی داری چا ئسترانم بو بینی که ده لپن له سه ر یه کی له چیا سه ره که شه کانی ئه رزه رو م دایه)) (ته وه حودی، ۲۰۲۰، ۱۳۴).

شه شهه: دهسته واژه

له ناوه رۆکی هه قایه تدا دیو یه پالنه وان ده لیت: ((بۆن دی بۆنی بیگانان دی، بۆنی نان دی کییه؟ ئاده می، ئاده مزادی، فریشته ی پهری، خۆت ده رخه تا بتخمه ژیر کلوی ددانمه وه.)) یان له وه سفی کچه شوخی ناو هه قایه تدا ده وتريت: نه بکه ی نه بخۆی ته ماشای سای گهردی بکه ی، برای خۆی شه یدای به ژن و بالای ده بی، میوژه رهشکه بخوات له سای گهردنییه وه دیاره، وه یان له کۆتای هه قایه ته که دا ده لیت منیش هاتنه وه هیجیان نه دامی، گه لێ جار ئه مانه له هه قایه ته کاندای دووباره ده بنه وه، وه ک بنچینه یه کی سه ره کی هه قایه ت. (جامباز، ۱۹۸۹، ۲۹). له وه سفی که سیته پیریزن دا به : ((چرچۆل، پیره ژنه ی سه رناسینه، پیره ژنه ی پشکۆماوه)) ناو ده بریت. یان خود کاتیک کوری پاشا ده یه ویت کچه ی دل به ری خۆی بینیتته وه و ده یانه ویت هه موو خه لکانی شار ئاماده بن، ده سه ته واژه ی: ئه وه ی دنکه جۆیه کی مالی پاشای خواردی، ئاماده بیت)) ده وتريت.

حه ونه م: ژماره

له ئه فسانه ی کوردیدا وه ک ئه فسانه ی هه موو گه لان، هه ندیک ژماره هه ن، زۆر دووباره ده بنه وه وه ک مۆتیف نه ک له هه ر هه قایه تیکدا، به لکو ده سیته یه ک هه قایه ت زۆریک له و ژمارانه ی تیدا چه ند باره ببیتته وه، تا ئه و ئاسته ی بونایدی روودا و که سیته ی له سه ر دابمه زری، ئه م ژمارانه هه میشه وه کو پالنه وان یان ره گه زیکی بنه رته ی به رچاوده که ون، بیگومان بونیان له خۆه نییه، و هۆی هه یه، که به زۆری بۆ باوه ر و په وشت و ئایین و به سه رهاتی کۆنی مرۆف ده گه رینه وه، که وایان کردوه ژماره ببیتته ره گه زیکی بنه رته ی و هه میشه یی ئه فسانه و هه قایه ت. (حه سه ن، ۲۰۲۰، ۱۳۳) ئه و ژمارانه ی زۆر گرنگ و ئه فسوناوین بریتین له: (سێ، حه وت، نۆ، چل، سه د) مۆتیفی ژماره سێ: ئه م مۆتیفه له که سیته ی و له ره نگ و ته نانه ت له ژماره ی دیو و روودا ویشدا دووباره ده ببیتته وه. له هه قایه تی کوردیدا زۆر جار پاشا سێ کوری هه ن، محمه د و مه حموود و ئه حمه د. باوکیان وه سیته ده کات که مرد، هه ندی شت هه ن نه یان کات، یان هه ندیک شت هه یه بیان کات. بۆ نمونه ئاگاداری گۆره که ی بن و نه چه راوی گردی ره ش، به لام دوو کوری گه وره تر به قسه ی ناکه ن و سییه م و بچوکیان به قسه ی ده کات. له هه قیاتی راوی گردی ره ش دا ئه م ژمارانه زۆر دووباره ده بنه وه، هه مان مۆتیف له هه قایه تی پاشا کۆره و مه لی هه زاره دا ده بینیت: ((پاشامان ئه گه رمه لی هه زاره په یدا بکه یه ت و به سه ر باخه که تدا بخویتی دیته به ر و خشت چاوت چاک ده ببیتته وه، پاشا هه ر سێ کوره که ی بانگدر و پچی وتن: رۆله کانم شتیکی وام پیوسته، له ئیوه ش دلسۆزترم نییه، ئینجا بزانه کامتان فریام ئه که ون و بۆم په یدا ئه که ن؟ ئه حمه د که کوره بچکۆله بوو هاته قسه و وتی: بابه گیان ئه گه ر به رمووی من ئه رۆم به دوایدا، یان سه رم دانه نیک یان بۆت دینم...)) (ته قی، ۲۰۰۶، ۱۳۲). (۳)

له راوی گردی ره ش دا سێ شه و ئه حمه د، سێ دیو ده کوژی. جوانی ئه م هه قایه ته له دووباره بوونه وه ی ژماره سێ دا به سێ رودا و سێ دیو، سێ ره نگ سێ شه و دایه، هه موویان که شتیکی ئه فسوناویان به خشیوه به گه رانه وه که: ئه حمه د به ره و گۆرستان رۆی، زۆری پینه چوو گوئی له گرمه و ناله و بۆله بۆلیک بوو هه موو ئه و ناوه ی له رزان، له دووره وه دیوکی ره شی قه ترانی بیی، به ره و گۆره که ی باوکی ئه هات و ئه یه نه راند. شه وی دووم، له نیوه شه ودا دیوکی بۆر په یدا بوو... شه وی سییه م دیوکی بۆر که له زۆریه ی حیکایه ته کاندای ره نگ دووباره نابیتته وه. له هه ر شه ویکشیدا لوت و گوئی دیوه کان ده کات و ده یخاته توره که یه که وه وه ک به لگه ی نازایی.

مۆتیفی ژماره حه وت: زۆر جار له ژماره ی سالانی زیندانکردنی که سیته یان ژماره ی رۆژی ئاهه نگدا به کاردیته: حه وت شه و و حه وت رۆژ ده هۆل و زورنایان کوتی و شاپی و لۆغان بوو. به لام به گشتی ژماره ی حه وت له نیو ئه فسانه و ئاینه کاندای ده بینیت. له دیر زه مانه وه ژماره حه وت جیتی سه رنج بووه، کتیبه ئاسمانیه کان باس له ئه فراندنی دنیا ده که ن له حه وت رۆژ دا، ژماره ی رۆژه کانی هه فته به حه وت دانراوه و ئاسمانه کانیش حه وت دانه ن. ئیدی ئه مه له نیو ئاینه کاندای هه قیقه ته دینییه کاندای زۆر بلاوه. ((پاشامان تاقه کچیکی هه یه، حه وت دیو

حه زيان لى كردوو، ئەيانەوى بيفرينىن)) (تهقى، ۲۰۰۶، ۵۲)

مۆتىقى ژماره نۆ: ژماره نۆ ئەگرچى هيج پيرۆزىيه كى نيه، بهلام ژمارهيه كى باوى ناو هه قايه ته: ((من چووم دهستويز بشوم، خوشكى توم له گه ل نوزرته زهلام بينى)) (گهردى، ۲۰۱۴، ۱۴). (۴)

مۆتىقى ژماره چل: يه كيكه له ژماره پيرۆزه كانى ناو هه موو ئايين و كلتوره ديريئه كان، كاتى ته واوى خه ملاندن و سه لماندنه له ناو نه ته وه كاندا، ته نانه ت كاته بو ته واو بوونى غه ريبى، بو بوون به سر كه ي ترى، بو چونه خه لوه تى عارفان. نموونه ي ژماره چل له هه قايه تى كورديدا بيشوماره. له هه قايه تى ئەحمه دى بى غه م دا (جامباز، ۱۹۸۹، ۶۱) كاتيك پيريزن، كچه ي مامز، كه زنى ئەحمه ده ده دزيت، بو كورى قه رالى فه رهنگ، كچه ده لئيت: ((ئهمن ئيسلامم، هه تا چل رۆزى دى ناپى زاوا پينبئته كنه من، هه موو رۆزى چل رۆزى سه رى پيريزن په له ده م، ئەوجا پاشى ئەو چل شه وه ي با زاوا بئته كن من)). له تىخ شوناس دا قه هرى گه وه ر تاج ده لئيت: من خاوه نم هه يه، چل رۆز موله تم به دن، ئەگه ر پهيدا نه بوو، هى ئيوه م)) (تهقى، ۲۰۰۶، ۶۷) يان ((زهنگى شه قله باز به شيوه ي توپكدا دانراه چل كوني تيدا يه چل ديو پاريزگارى ئە كه ن)) (تهقى، ۲۰۰۶، ۳۰) يان ((زورى بى ناچى، چل كۆترى سپى دين، په ره كانيان دائه مالن و هه ر يه كه يان ده بئته كچيك ئەونه جوان وينه ي نيه، بهلام هيج خۆت تىك مه ده و مه جوئى، ئەمانه هه موويان كه نيزه كى كچى شاي په ريان)) (تهقى، ۲۰۰۶، ۳۹) ئيدى مؤتىقى چل؛ ئەوه نده زوره كه به ر ده يان رسته ي وه ها ده كه وين: ((هه موو چل دزه كه له ئەشكه وته جه دا كۆبوونه وه و.)) (ته وه حودى، ۲۰۲۰، ۱۰۷).

ئەنجام:

۱. هه قايه تى كوردى سه ره راي گيرانه وه جودا كانى، له ناوچه و ديالكتيه جياوازه كان و وه گيره زوره كان، پاش كۆكردنه وه يان، جوانيناسى خۆى هه يه، كه له فره شيوه ي هه قايه ته كان و دووباره بوونه وه ي مؤتيفه كاندا خۆى ده بينئته وه. ويراى جياوازي گيرانه وه كان، بهلام خالى هاوبه شى هه موويان مؤتيف گه ليكه، كه له لايه كه وه خالى بونيدى گيرانه وه كه يه، له لايه كى تره وه شكۆى جوانى هه قايه ته كانى له ئەستويه. ۲. هه ر يه ك له: «كه سئى، كه ره سته، بابته، رووداو، شوين، ده سته واژه، ژماره» مؤتىقى چه سپياو و هه ميشه دووباره بووه وه ي ناو هه قايه ته كانن، به هۆى چۆنئيه تى خستنه روو و جوړى جياوازي حيكايه ته كه نه وه دووباره بوونه وه ي ئەوانيش له هه مان چواچپه ده دا، ده گۆرئيت.

پهراوئزه كان:

- (۱) له كئيبى شيعرى كلاسيكى كوردى و تابووشكئيتدا له باره ي چۆنئيه تى به ربالاوى ئەم چيروكه و به كارهينانه جياوازه كانى ئەم دوو كاركته ره مان به وردى باس كردوو، پروانه بوشرا كه سنه زانى، شيعرى كلاسيكى كوردى و تابووشكئيتى،
- (۲) له ديارى كوردنى جوړه كانى مؤتيفدا پشت به باسيكى دكتور محمدى پارسا نه سه ب به ستراوه و به گونجاندن له گه ل ئەم به شه ي گيرانه وه ي ئەده بى كورديدا ده سته كارى كراوه، ئەو ته نها باسه تيوريه كانى نيشان داوه، ئيمه نمونه ي هه قايه تى كورديمان بو داناوه.
- (۳) هه مان حيكايه ت به چه ندان شيوه ي تر گيردراوه ته وه، له (سئ ده رمان) ئى عه زيز گه ردى دا به ناوى (شاي ماران) وه يه، له (هاشم سه ليمى) چيروك و ئەفسانه ي موكرىان به ناوى ئازايه تيه وه يه.
- (۴) ئەم حيكايه ته به شيوازي جوداى گيرانه وه وه له (كانى خومان) به ناوى فه قيرى دان كه سك و چل براهه وه نو سراوته وه.

سەرچاوه كان:

زمانی كوردی

1. بېرتیز، هانز (2015) بنه ماكانی تیوری ئەدەبی، عەبدولخالق یەعقوبی، سلیمانی، دەزگای چاپ و پەخش سەردەم، چاپی یەكەم.
2. بەرزنجی، نازاد (2010)، چەند وئستگە یەكی ئەدەبی، سلیمانی، دەزگای سەردەم، چاپی دووهم.
3. تەقی، جەلال (2006) شەوانی گوئی ئاگردان (دووبەش)، سلیمانی، خانە ی چاپ و بڵاوکردنەوهی چوارچرا، چاپی دووهم.
4. تەوحدی، كەلیمولای (2020) درەختی چل ئستران، كەمال تاهیر نەژاد، مالی سوهرهوهردی، سلیمانی، زنجیره كتیپی 34، چاپی یەكەم.
5. جامباز، تاریق (1989) چل كەزی، هەولێر، چاپخانە ی پۆشنیری و لاوان، چاپی یەكەم.
6. جوتیار، خالید (2006) سەمای ئەجندان، هەولێر، كتیپفرۆشی سۆان، چاپی یەكەم.
7. حەسەن، محەمەد فەریق (2010) مەملەكەتی ماسی (37 حیکایەتی فۆلكلورییە)، هەولێر، كتیپی ئاراس، چاپی سێیەم.
8. حەسەن، مەلوود ئیبراهیم (2020) قەدەغەشكێتی، سلیمانی، مالی سوهرهوهردی، زنجیره 37، چاپی یەكەم.
9. خۆشناو، سەرباز مەجید (2019) ساردۆن، هەولێر، بڵاوکراوه ی تەفسیر، چاپی یەكەم.
10. خۆشناو، هێمن عومەر (2013) كانی خومان (هەقایەت و ئەفسانە ی كوردی ناوچە ی خۆشناوێتی)، سلیمانی، ئنستوتی كەلهپووری كوردی، چاپی یەكەم.
11. رەسول، عیزەدین مستەفا (2010) لێكۆلینەوه ی ئەدەبی فۆلكلۆری كوردی، هەولێر، دەزگای ئاراس، چاپی سێیەم.
12. سەجادی، بەختیار (2004) فەرھەنگی شیکارییانە ی زاراوه ی ئەدەبی، بەرگی یەكەم، هەولێر، دەزگای ئاراس، چاپی یەكەم.
13. سەجادی، عەلەئەدی (1952) میژووی ئەدەبی كوردی، بەغداد، چاپی یەكەم.
14. سەجادی، عەلەئەدین (2015)، رشتە ی مرواری (هەشت بەرگی) تاران، چاپخانە ی پەنجەرە.
15. سەعید، محەمەد سالح (2009) داستانی هەیاسی خاس و سولتان مەحموود لە دووتۆپی فۆلكلۆری كوردییەوه، هەولێر، بڵاوکراوه كانی ئەكادیمیای كوردی، چاپی یەكەم.
16. سەلیمی، هاشم (2013) چیرۆك و ئەفسانە ی موكریان، سلیمانی، دەزگای سەردەم، چاپی كەم.
17. شادی، ئەحمەد (2005) چەپكێك فۆلكلۆری كوردی، سلیمانی، زنجیره كتیپی ئنستوتی كەلهپووری كورد، چاپی یەكەم.
18. شلماشی، محەمەد (2000) خەرمان لۆغە، سوید، چاپی یەكەم.
19. كەسنەزانی، بوشرا (2012) پلۆت لە چیرۆکی كوردیدا (2005-1995)، سلیمانی، ناوەندی چاپ و بڵاوکردنەوه ی سلیمانی، چاپی یەكەم.
20. گەردی، عەزیز (2014) سێ دەرمان (هەقایەتی كوردەواری)، هەولێر، ناوەندی ئاویر، چاپی یەكەم.
21. محەمەد شلماشی، مەجلیسی ئەولیا، انتشارات كردستان، چاپی شەشەم، 1392.
22. موحسین عومەر ئەحمەد، فەرھەنگی زاراوه ی ئەدەبی، بەرگی یەكەم،
23. مودەرپس، مەلا عەبدولكەریم (2013) یاد ی مەردان، بەرگی یەكەم و دووهم، سلیمانی، چاپخانە ی چوارچرا چاپی یەكەم.
24. میراودەلی، كەمال مەمەند (1979) ئیستاتیکا، سلیمانی چاپخانە ی زانکۆ ی سلیمانی، چاپی یەكەم.
25. مەلا مەحمودی بایزیدی، چل حیکایەت، دەزگای ئاراس، چاپی یەكەم، هەولێر 2004.
26. ئەسوەد، نەوزاد ئەحمەد (2011) فەرھەنگی زاراوه ی ئەدەبی و رەخنە ی، سلیمانی، چاپ و بڵاوکردنەوه ی سلیمانی، چاپی یەكەم.

زمانی فارسی:

۲۷. احمدی، بابک (۱۳۹۱)، چهارگزارش از تذکرة الاولیاء عطار، تهران، نشر مرکز، چاپ پنجم.
۲۸. اسکولز، رابرت (۱۳۷۷) عناصر داستان، فرزانه طاهری، نشر مرکز، چاپ اول.
۲۹. اسکولز، رابرت (۱۳۸۳) درامردی بر ساختارگرایی در ادبیات، فرزانه طاهری، مؤسسه انتشارات آگاه، چاپ دوم.
۳۰. براهنی، رضا (۱۳۶۸) قصبه‌نویسی، تهران، نشر البرز، چاپ چهارم.
۳۱. پراپ، ولادیمیر (۱۳۸۶) ریخت شناسی قصه‌های پریان، فریدون بدره‌ای، تهران، انتشارات توس، چاپ دوم.
۳۲. خسروی، ابوتراب (۱۳۸۸)، حاشیه‌ی بر مبانی داستان، تهران، نشر ثالث، چاپ اول.
۳۳. داد، سیما (۱۳۸۵) فرهنگ اصطلاحات ادبی، انتشارات مروارید، چاپ سوم.
۳۴. رضوانیان، قدسیه (۱۳۸۹) ساختار داستانی حکایت‌های عرفانی، تهران، انتشارات سخن، چاپ اول.
۳۵. مقدادی، بهرام (۱۳۷۸) فرهنگ اصطلاحات نقد ادبی از افلاطون تا عصر حاضر، تهران، نشر سروش، چاپ اول.
۳۶. مکاریک، اریزنا ریما (۱۳۸۸) دانش نامه‌ی نظریه‌های ادبی معاصر، مهران مهاجر و محمد نبوی، مؤسسه انتشارات آگاه، چاپ سوم.
۳۷. میرصادقی، جمال (۱۳۸۸) واژه‌نامه هنر داستان نویسی، کتاب مهنارز، چاپ دوم.
۳۸. میرصادقی، جمال (۱۳۹۲) داستان‌های خیالی، تهران، نشر سخ، چاپ اول.
۳۹. میرصادقی، جمال (۱۳۹۲) شناخت داستان، مؤسسه انتشارات نگاه، چاپ اول.
۴۰. پارسانسب، محمد (۱۳۸۸) بنمایه؛ تعاریف گونه‌ها کارکردها، فصل نامه نقد ادبی، س ۱، ش ۵، بهار.